

OPOZIČNÍ NOVINY

ČÍSLO 4

SEZNAMTE SE S NÁZORY OPOZICE NA DĚNÍ VE MĚSTĚ

10. 11. 2017

Jičín tři roky po komunálních volbách

V předešlých třech vydáních Opozičních novin jsme popsali povolební dění v našem městě. Pro pořádek, neb opakování je matkou moudrosti, si pro laskavého čtenáře dovolíme malou rekapitulaci.

Výsledky voleb 2014: ANO 3 mandáty, Patrioti 3 mandáty, Sdružení pro Jičín s podporou KDU-ČSL 3 mandáty, JKD 3 mandáty, (tedy plichta) ČSSD, ODS, KSČM a VPM po dvou a TOP 09 jeden mandát.

Rozdělená radnice

ANO, Sdružení pro Jičín s podporou KDU-ČSL, ČSSD, VPM a TOP 09 domluvili velmi těsnou koalici a ostatní volební subjekty poslali do opozice, i přes nabídku široké koalice a Rady dobré vůle, kde by zasedali zástupci všech jmenovaných. Chtěli jsme předejít situaci, kterou jsme zažívali od roku 2012, kdy rozdělená radnice ztrácela energii spíše v mocenských pŕtčkách, než na práci

pro město. Došlo tak tedy opět k nešťastnému rozložení zastupitelstva, kdy proti sobě stojí 11 koaličních a 10 opozičních zastupitelů. Datum vydání (10. 11.) těchto novin je tedy pro tento poměr zastupitelů příznačné.

Kritika patří k demokracii

To, že jako opozice kritizujeme některé kroky vedení města, patří k demokracii. Ano, volby byly demokratické. Ale je moudré odmítnout spolupráci v široké koalici a Radě dobré vůle, která byla po volbách v roce 2014 nabízena? Je moudré a elegantní, že koalice musí silou jediného hlasu schvalovat závažná

rozhodnutí, jež by měla být konsensuální a schválena drtivou většinou zastupitelských hlasů? Je moudré, že se starosta musí zvolit vlastním hlasem, i když slušnost velí zdržet se hlasování? Je moudré a pro město prospěšné, když koalice smete opoziční návrhy pod stůl, přestože tyto jsou podpořeny nikoli politicky, ale názorem odborníků? Je moudré vytvářet novely a vyhlášky nad rámec zákonů této země, abychom tyto vzápětí obcházeli, neb bariéry, které jsme si sami vytvořili, nejsme už schopni hladce a férově zdolávat? Je moudré vytvořit si takto „silnou“ opozici v zastupitelstvu jen kvůli tomu, aby zbyla jedna placená židle pro druhého místostarostu, kterého město nepotřebuje a jehož „nezbytost“ netřeba komentovat?

Tak bychom mohli pokračovat s konkrétními příklady, kterých jsou desítky. Koalice musí držet při sobě, protože jediné zaváhání kohokoli

z „jedenáctky“ vede k rozkolu. Ano, hlasují stejně, i když nejsou přesvědčeni o tom, za co hlasují. Socialisté tak musí podpořit se skřípěním zubů investici do opravy kostela, protože by jim jediný hlas „křesťana“ Hamáčka mohl přistě zhatit investici do muzikálu. Nezbyvá jim totiž nic jiného, pokud se chtějí udržet na svých židlích!

Odmítnutí široké koalice poškodilo město

To, že nebyla vytvořena Rada dobré vůle a tedy široká koalice, poškodilo město daleko víc, než by se mohlo zdát na první pohled. Atmosféru, kterou mnozí právem kritizují, si koalice způsobila sama. Nás v opozici to také netěší, protože mimo komunální záležitosti se většina z nás věnuje svým projektům a aktivně se podílíme na životě města, které máme rádi. Jičín by si neměl hrát na velkou politiku. Prioritou

zastupitelů má být spíše zájem o blaho občanů a rozkvet města.

Karel Kryl kdysi prohlásil: „*Politikům se nevěří, politikové se kontrolují. Věří se v Boha, věří se v přírodu, věří se v krásu, věří se v myšlenku, ideu... V politika se nevěří a kdo v něho věří, je idiot!*“

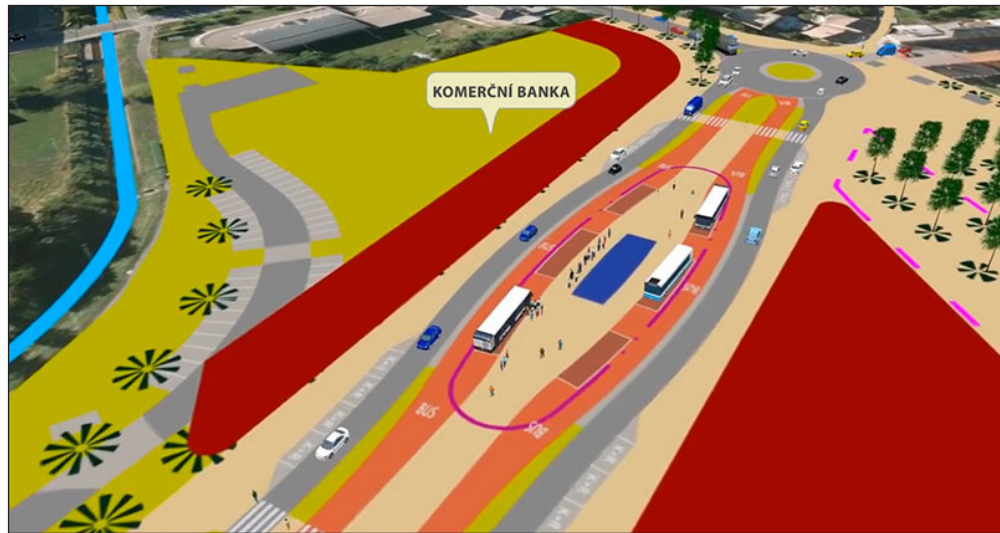
Do příštích komunálních voleb zbývá právě rok. Mnozí naši spoluobčané neregistrují, kdo je v opozici a kdo v koalici. Vědí ale, kdo je kdo, jak si vede, co užitečného vykonal a vykonává. Ještě víc je zajímavá, zda ve městě např. fungují služby, zda jsou čisté, bezpečné a opravené ulice, aby naše město bylo příjemným místem pro život. To jsou důvody, proč bychom měli táhnout za jeden provaz! Chceme usilovat o širokou koalici, která je jedinou šancí pro řešení velkých témat našeho města. Dlužno podotknout, že my jsme ji po minulých komunálních volbách 2014 opravdu chtěli.

Miloš Starý

Potřebujeme dvě autobusová nádraží?

■ Autobusový terminál u vlakového nádraží (studie)

■ Zastávkové centrum na místě současného autobusového nádraží (studie)

Jičín má velkou šanci stát se světovým, a to především díky iniciativě městské rady, která se zhlédla v řešení autobusové dopravy navrhovaném doc. Ing. arch. Patrikem Kotasem. Dle jeho vlastních slov taková řešení mají v Londýně, Paříži či Vladivostoku...

Pamětníci si jistě vzpomenou, že něco podobného v Jičíně již bylo. Některé zastávky autobusů byly umístěny u vlakového nádraží, jiné spoje měly své zastávky v rohu současného autobusového nádraží, kde byla i čekárna, a „dálkové spoje“ především mířily do hor a zpět do Prahy, zastavovaly v Tyršově ulici v sousedství restaurace „U Hušků“. Postupem času byla veškerá autobusová doprava centralizována do nově vzniklého autobusového nádraží, které v současnosti již rozhodně neodpovídá standardu, jak svojí rozlehlostí, tak absencí služeb pro cestující a řidiče linkových spojů.

Nutnost změny stavu se řeší, bohužel neúspěšně, již řadu let. Současný územní plán města s nádražím v nynější lokalitě nepočítá a směřuje jej do prostoru nákladového nádraží v ulici Dělnická. Bylo zpracováno několik návrhů, které

však z různých důvodů nenašly pochopení pro realizaci.

Potřebujeme projekt za čtvrt miliardy?

Současná radnice se rozhodla pro řešení navrhované panem architektem Kotasem v ceně přibližně čtvrt miliardy korun. Ve městech srovnatelných s velikostí Jičína vznikala a vznikají nová nádraží v cenách kolem padesáti milionů korun (Litomyšl, Broumov apod.). Vítězné řešení nevzniklo z výběrového řízení ani architektonické soutěže na zpracování návrhu tak, jak tomu bylo např. v sousední Nové Pace – zde radnice oslovila více než deset architektonických ateliérů, získala návrhy řešení a do finále se pak dostaly návrhy dva. Rada přímo oslovila renomovaného pana architekta, který přišel s myšlenkou bipolarity.

„Projekt vznikl v letech 2015–2016, kdy byla zadána studie doc. Ing. arch. Patriku Kotasovi, který měl vytvořit takový ideový koncept lokality, který by umožnil zachovat autobusové zastávky blízko centra a zároveň by autobusový terminál přesunul k vlakovému nádraží, jak předpokládá územní plán. Na tomto základě vznikl tzv. bipolární model, který lokalizuje vytvoření nového autobusového terminálu u vlakového nádraží a zároveň zachovává zastávkové centrum na současném autobusovém nádraží,“ představili na jaře tohoto roku projekt představitelé města. Aby bylo zachováno alespoň zdání výběru, byla pro porovnání „vítězného řešení“ využita studentská studie jedné ze studentek Fakulty architektury Univerzity Liberec a překvapivě jim vyšlo navrhované řešení panem architektem pro Jičín ideální.

Zásadní myšlenka (jak je výše citováno) spočívá ve vybudování hlavního terminálu u vlakového nádraží, jak určuje územní plán města, kde by se soustředily zastávky autobusových linek, nacházelo zázemí s občerstvením a službami pro cestující

a zázemí pro řidiče a odstavná plocha pro čekající autobusy. V prostoru mezi bankou a současným nádražím pak vyroste zastávkové centrum. „Zastávkové centrum by bylo vždy výstupní i nástupní stanicí projíždějících spojů. Tento dopravní uzel tak zachováva pro cestující přímou dostupnost do centra města. Uprostřed je plánováno kryté nástupiště s odpovídajícím zázemím pro cestující (čekárna, občerstvení, toalety apod.). Plocha současného autobusového nádraží, nástupiště, se může vymístit a může se využít pro další rozvoj města – lze zde vytvořit další ulice v tradičním uličním profilu, doplnit zeleň apod.,“ komentoval svůj návrh doc. Ing. arch. Patrik Kotas. Takže druhé regulární autobusové nádraží, které by uspokojilo jistě řadu měst podobných Jičínu.

Pojďme najít jiné pro Jičín vhodné řešení

Potřebuje však Jičín dvě autobusová nádraží? Nebylo by moudřejší realizovat pouze jedno a ušetřené prostředky investovat radši do

rekonstrukcí a údržby současných chodníků a silnic? Osobně si myslím, že ano. Vidím dvě možná řešení. Zastávkové centrum změnit na legální autobusové nádraží, které bude splňovat veškeré požadavky uvedené v citaci. To však odporuje současně platnému územnímu plánu města a muselo by tedy dojít k jeho úpravě. Druhým, zřejmě mnohem schůdnějším řešením, je vybudování centrálního autobusového nádraží v prostoru u nádraží vlakového. Cestujícím, kteří vesměs směřují do centra, nákupní zóny, na polikliniku, apod. lze pak nabídnout linku městské dopravy (třeba i zdarma), která by v určitých časových intervalech pendlovala mezi autobusovým nádražím a zastávkou (pouze jednou) v místě současného nádraží, či v nejbližším okolí.

Ke v úvodu zmiňované světovosti bychom se mohli dopracovat třeba propagací samotného města, jeho pamětihodností a přírodních lokalit v nejbližším okolí. Určitě to přijde městskou kasu a především daňové poplatníky mnohem levněji.

Petr Šindelář

Netransparentní chování koalice kritizují už i její příznivci

Už dlouhou dobu se nám nelíbí, že koalice neprojednává s veřejností a zastupiteli některé připravované projekty. Může nastat, že takto neprodiskutované projekty jsou ve finále nekoncepční a mohou vyvolávat rozporuplné reakce. Např. kontroverzní plán dvou autobusových nádraží místo jednoho vyvolává mezi lidmi různé emoce. Na dokumentaci bylo vynaloženo z veřejných prostředků přes milion korun. Jednotný nebyl ani výbor pro rozvoj města, jehož členové jsou výhradně nominováni koalici. I oni doporučili, aby byl projekt řádně prezentován občanům města. Citujeme ze zápisu z jednání tohoto výboru: „*K bodu Studie proveditelnosti přestavby autobusového nádraží: Členové výboru se shodli na nutnosti srozumitelně a názorně představit projekt veřejnosti.*“

redakce

Pozn. redakce: I. Opoziční zastupitelé nejsou členy tohoto výboru a nemohli se tak k situaci vyjádřit, protože nepřijali diskriminační podmínky pro práci v tomto výboru, které jim koalice záměrně vytvořila. Jedenáctičlenná koalice totiž mohla do výboru nominovat svých devět zástupců. Naše desetičlenná opozice pouze tři. Ať žije demokracie!

Pozn. redakce: II. Na základě naší kritiky koalice v Porotním sále sice uspořádala prezentaci záměru výstavby dvou autobusáků, reakce občanů ale byla různá. Ukázalo se, že se vyplatí při zásadních projektech vést dialog s veřejností dlouho před tím, než se o něm rozhodne.

Co bude s budovou bývalé interny?

Budova je již léta prázdná. Během posledních dvou let byla zpracována projektová dokumentace, která počítá s demolicí objektu a výstavbou nového multifunkčního objektu. Odhadované náklady jsou ale ve výši cca 490 mil. Kč a Královéhradecký kraj na tuto investiční akci hledá finanční zdroje. Výstavba nového objektu umožní sestěhovat jednotlivé laboratoře nemocnice, oddělení dialýzy a onkologický stacionář do moderních prostor, které budou vyhovovat současným hygienickým a provozním požadavkům. V objektu se počítá i s prostory pro magnetickou rezonanci, která se dnes považuje za standardní vybavení „okresní“ nemocnice.

Ing. Petr Kebus

■ Valdštejnská lodžie doznala oprav letohrádku

Opozice chválí – dlouholetá práce se zúročila

Jičín získal zaslouženě titul Historické město roku 2016

Titul Historické město roku 2016 obdržel Jičín poprvé. Soutěže o Cenu za nejlepší přípravu a realizaci Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón se ale úspěšně účastní od roku 1995.

Do celostátní soutěže postoupil jako vítěz krajského kola již podváté a v hodnocení za roky 2014 a 2015 skončil na společném druhém až třetím místě. Za přístup k obnově památek tak letos získalo město nejen nejvyšší uznání, ale jako odměnu

i jeden milion korun. K němu musí přidat ze svého další milion plus daň a peníze utratit do konce roku. Soutěže se jako vítěz nemůže dalších pět let účastnit.

Dlouholetá práce v oblasti regenerace městské památkové rezervace získala konečně nejvyšší ocenění, jistě zaslouženě. Připomeňme například akci z roku 2009, kdy město Jičín zregenerovalo zámecký park, opravilo městské hradby a předložilo Valdštejnovo náměstí za částku 50 milionů. Na akci získalo dotaci

40 milionů z „Norských fondů“. Jak říká za jičínské oddělení památkové péče Mgr. Martin Mezera „*Deset let jsme se snažili vyšplhat na nejvyšší příčku, je to radost i dobrý pocit, že naše práce má smysl.*“

Jičín se v soutěži letos pochlubil rekonstrukcemi památek za 12,1 milionu korun, což je zhruba 12 % výdajů na investice. **Ocenění je pěkným darem k padesátému výročí vzniku Městské památkové rezervace v Jičíně.**

Ing. Ladislav Brykner

Předseda okrasného spolku SOPMJ cupuje opozici...

S odkazem na článek v Jičínském deníku z konce roku 2016, který je uveden podtitulem: „Jičín – Není důležité, co má koalice či opozice ve svých smlouvách zakotveno za priority, ale co považují za nutné k řešení občané města,“ si dovolím, ač pozdě, ale přece, krátce reagovat na náměty spolku SOPM.

Zmíněný článek pana JUDr. Petra Krupky zasluhuje reakci už i proto, že jeho spolek se vyjadřuje k nepořádkům ve městě a někdy

zazní i pochvalná zmínka, pokud město předvede něco pozitivního. Ani tentokrát se nezpronevěřil roli arbitra a shrnul, co občanům vadí a co občané kritizují. Naproti tomu pochválil pozitivní trendy ve městě. Ani s podtitulem nelze nesouhlasit, přestože mnozí občanů, o níž se pan doktor v kritice a chvále opírá, zde není blíže specifikována. To ostatně nikdy, takže nevíme, kdo krom Petra Krupky SOPMJ vlastně je. V závěru píše: Zmíněné je reakcí

na diskuse zastupitelstva, které se nesou soustavně v negativní atmosféře, a na absenci zájmu mnoha zastupitelů o podporu rozvoje našeho města jde pouze o negování a kritiku současné demokraticky řádně zvolené rady města, za každou cenu a v zájmu osobních nedoceněných ambicí!

Rádi bychom panu doktoru připomněli, že přestože opozice, kterou tvoří 10 z 21 zastupitelů, kriticky a někdy dost ostře vystupuje vůči

koaliční většině jediného hlasu, nepoužívá neférových prostředků, které používali současní členové dnešní rady města, když ještě seděli v opozici. Šlo tehdy o naprosto nepodložené výkřiky do médií s cílem diskreditovat a odstranit bývalé členy vedení města. Tehdy se nikdo a ani nikdo z právnické obce neráčil ozvat. Špinavá kampaň v médiích měla za následek rozpad rady města v roce 2012. Páni radní Havel, Hamáček a Jiříčka se pod ní viditelně podepsali. Dodnes

nikdo z nich nedokázal říct třeba: „*Pardon, pánové!*“

Závěrem bychom ještě položili otázku: Kdo a co je to SOPMJ? Můžeme se jen domnívat, že se jedná o privátní společnost v rámci občanské iniciativy, nikoli o zapsaný spolek. Přejeme jí vše dobré a zároveň, aby se tato aktivně zapojila do jednání zastupitelstva a pomohla zlepšit kritizovanou negativní atmosféru, v níž se tato sezení nesou.

Miloš Starý

Čeřovka – lesopark, či prales?

V šedesátých a začátkem sedmdesátých let byla Čeřovka místem, kam Jičíňáci rádi zašli za příjemnou procházkou či odpočinkem, kde se v přírodním divadle konala různá divadelní představení či hudební produkce.

Pod bedlivým okem správce, který sídlil v jeskynní místnosti pod Milohládkou, zde probíhaly souboje klukovských part Komančů a Apačů, sportovní zápasy mezi chlapeckými uskupeními s názvy „Dukla Čeřov“ a „SK Jarošov“, v zimě potom sáňkařská klání na vyhlášené trati „na skocích“.

Čeřovkou vedly upravené a panem správcem pečlivě udržované cestičky chráněné cihlovými zídkami, pěšinky byly lemovány lavičkami sloužícími k odpočinku, a tak nebyl problém s kočárky a malými dětmi v pohodě dojít na vyhlídku, ze které se naskýtal pohled do celého okolí Jičína. Na přelomu šedesátých a sedmdesátých let zde

našli na krátkou chvíli svoje zázemí jičíňští skauti. Postupně však pomalu začal nezadržitelný úpadek lesoparku, který se kvůli téměř nulové péči města začal měnit v lesnatý pahorek. Skončila údržba pěšinek, náletové dřeviny dostaly plnou volnost svému růstu, přírodní divadlo bylo postupně zlikvidováno, až byla Čeřovka ponechána téměř svému osudu.

Pravdou je, že „Čeřovákům“ osud lesoparku nebyl lhostejný, a tak se alespoň částečně o jeho údržbu starali. Ať již to byl pan Sedláček, paní Kopalová a naposledy pan učitel Kužel, který prováděl údržbu v rámci smlouvy s technickými službami. Odstraňovali spadlé větve z cestiček, opravovali rozbité lavičky a dohlíželi v rámci svých možností na to, aby se Čeřovka nestala místem vandalů. Poslední v řadě se stal však trnem v oku jičínským radním, a tak smlouvu zrušili s tím, že o Čeřovku se postarají TS

Jičín. Při jejich vytíženosti s údržbou městských prostor se nelze divit, že na Čeřovku zbývá minimum času a přijedou, pouze pokud jsou některými občany vyzvány.

Co si představit pod revitalizací Čeřovky?

Řada městských uskupení měla ve svých volebních programech revitalizaci Čeřovky, dokonce i koalice ve své koaliční smlouvě v kapitole „Město pro život“ píše: „...*podpoříme revitalizaci lesoparku Čeřovka a další rozvoj cyklostezek.*“ Je třeba přiznat, že první kroky byly učiněny. Student liberecké vysoké školy v rámci své diplomové práce zpracoval inventarizaci dřevin v této lokalitě. Od této studie se měla odvíjet diskuze, co s budoucí podobou lesoparku. Narazila však na těžko pochopitelnou aktivitu jednoho

z místních ekologických aktivistů a výsledkem bylo, že autor od zveřejnění své práce ustoupil. Poslední a pro obnovu lesoparku do původní podoby zřejmě likvidační, je názor Komise životního prostředí, která vydala toto prohlášení: „*Komise životního prostředí všemi hlasy doporučuje zachovat lesopark Čeřovka v současné formě lesoparku s nezbytnými zásady ve formě oprav, architektonických prvků a probírky nebezpečných dřevin s ohledem na doupné stromy, dále doporučuje zadat zhodnocení posudku zdravotního stavu stromů a zadat studii pro ochranu ptactva a vzácného hmyzu v této lokalitě s ohledem na výskyt doupných stromů a zároveň s možnostmi ponechání tzv. mrtvého dřeva pro vývoj vzácného hmyzu.*“

Osobně si myslím, že toto rozhodnutí podporované městskými radními není šťastné. Měli bychom si vážit

toho, co nám předkové zanechali, a toto dědictví rozvíjet. Měli bychom se zamýšlet nad tím, jak lesopark ztraktivnit, co udělat s Milohládkou, aby plnila svůj účel – rozhled do kraje, a neskončit u toho, že lesopark ponecháme svému osudu. V kontextu s touto problematikou mi připadá vize oddychové zóny podél Cidliny, i když rozhodně pro občany prospěšná a žádoucí, zvláště po prohraném boji o dotaci, jako nepřilíš reálná investice. Chci věřit, že v budoucnu se na radnici najdou lidé, kteří věnují Čeřovce stejnou péči a samozřejmě také finanční podporu, jako parku v Lodžii, kde se z místa odsouzeného k postupnému zániku stává příjemné místo pro vycházky a relaxaci, a které, ač za nemalé finanční prostředky, získává znovu šanci na svůj život. Prosím, dejme šanci také Čeřovce.

Petr Šindelář

Proč vydáváme Opoziční noviny

Kolegové, známi a občané Jičína se nás často ptají, kdy opět vyjdou naše opoziční noviny. Zajímají se o Jičín a velice vítají náš pohled na dění v našem nádherném městě. Vyjadřují nám podporu a přejí si, abychom i nadále poukazovali na problémy, se kterými se současné vedení města potýká. Také nám někteří říkají, že bychom neměli zapomínat na pozitivní události v Jičíně a zdařilé počiny vedení města. O to se jistě budeme snažit. Dovolil bych si však připomenout, jak se současné vedení města dostalo k moci. Ignorovalo výsledky voleb a přání občanů. Než by se s námi, kolegy zastupiteli, dohodlo o podpoře, raději se zvolilo do funkcí vlastním hlasem, rozdělilo zastupitelstvo na 11:10. Přestalo s opozicí a občany komunikovat, začalo psát samochvalné tendenční články v Jičínském zpravodaji. My, jako opozice, nemůžeme za to, že došlo na naše slova. Že koalice ve vedení města naprosto propadla, že kupí jednu chybu za druhou a nedaří se jí zvládat chod města. Je netransparentní, arrogantní, protlačuje nesmyslné projekty s převahou pouhého jednoho hlasu, potlačuje svobodu slova, prodává obecní majetek pod cenou, nakupuje předražené pozemky, dělá z Čerovky skládku sutí. Opoziční noviny jsou naši jedinou možností, jak dát veřejnosti vědět, co se v Jičíně děje a seznámit ji s naším úhlem pohledu i s možným řešením situace. Opozice je tu od toho, aby vládnoucí garnituře připomínala, že samochvála nevoní a žádný strom neroste do nebe.

redakce

Podivné chování koalice

Zastupitelstvo města sestává z 21 členů, které v demokratických volbách zvolili občané města Jičína. Po volbách navzdory přáním občanů vznikla koalice složená jen z 11 zastupitelů. Nejtěsnější většinou jednoho hlasu se zástupci koalice navolili do vedení města a vzájemně si rozdělili všechny důležité posty ve všech orgánech města a či organizacích jím řízených. Nebylo jim ani trapné se do funkcí volit vlastním hlasem, když z 20 kolegů v zastupitelstvu získali podporu jen pouhých 10. Jednání, kdy na veřejném zastupitelstvu padne návrh na zvolení starosty a navržený člověk musí dát hlas sám sobě, aby byl zvolen, město Jičín ve své historii nezažilo.

Zástupci koalice jdou ale dál. S minimální většinou jednoho hlasu, bez řádného projednání s opozičními zastupiteli, dokonce bez důkladného obeznámení veřejnosti, jsou jedenáctičlennou koalici prosazovány projekty za desítky milionů, které jsou minimálně diskutabilní – vznik megaškoly v Kauflandu na úkor zahrady, nákup předražených pozemků na vlakovém nádraží a autobusové nádraží... **Zde už jen povzdech a vzpomínka na starosty Ivana Matějku, Martina Puše a Jiřího Lišku, kteří vždy při prosazování velkých projektů komunikovali s občany, s kolegy v městském zastupitelstvu a snažili se získat podporu alespoň dvou třetin zastupitelů. Což se jim vždy podařilo!**

Mgr. Miloslav Kůta

Jak vypadá současná otevřená a transparentní radnice v praxi, o tom se může přesvědčit každý na veřejném jednání zastupitelů. Drtivá většina koaličních zastupitelů drží bobříka mlčení a nepromluví a nepromluví, aby snad nedej bože neřekla něco, co si před jednáním nesecvičila. Nejdůležitějším tématem současného Jičína zdá se být zpráva o činnosti rady. Koalice ji v rozporu s tradicí k údivu nás všech přesunula na závěr jednání. Což bývá zpravidla tak osmá večerní. Není se co divit, že v tuto dobu nemají chuť diskutovat jak zastupitelé, natož občané. Přitom právě zpráva o činnosti rady mezi dvěma zastupitelstvy je tou nejlepší formou výměny názorů, zpětné vazby, možností se informovat, poděkovat, případně polemizovat, či kritizovat.

Po několika našich snahách vrátit zprávu na začátek jednání se panovníci nad lidem smílovali a pod podmínkou, že nebudeme diskutovat déle než hodinu, zařadí zprávu o činnosti opět na začátek schůze. Jen jsme nepočítali s tím, že do toho času se počítá i oslavný projev místostarosty Hamáčka, který obvykle trvá cca 20 minut. Tak jsme to minule trochu přetáhli a dostalo se nám spravedlivé odplaty – příště bude bod opět na konci.

Uvidíme, jak se tato věc bude dále vyvíjet. Celé to samozřejmě je především o tom, že vedení radnice s občany diskutovat nechce a s námi již vůbec ne. Ani na zastupitelstvu, ani v tradiční diskuzi na webu. „*Tu jsme zrušili*“, prohlásil místostarosta Hamáček. Důvod? Byla potenciálním kybernetickým nebezpečím pro počítačovou síť města. Předpokládám, že snad existuje ochrana této sítě. A nebezpečí pro občany ze strany vedení radnice si dovedu přestavit mnohem větší, než to potenciální kybernetické. Ale Hamáček přidává další trumf. Stejně tam skoro nikdo nediskutoval. Prostě jsme to zrušili a přesunuli jinam. Tak o co jde? Nejde vlastně o nic. Jen o to, že hesla typu „otevřená radnice“ se jaksi míjí účinkem. Nebo dělají mezi občanem a vedením města bariéru?

Ing. Martin Puš

Z lokality kasáren je prašná skládka sutě

Na to, že koalice dělá opak toho, co slibuje, si občané i opoziční zastupitelé už zvykli. Do absurdnosti však koalice zašla v území po zdemolovaných kasárnách. V koaliční smlouvě, kterou podepsali všichni koaliční zastupitelé, se v odstavci s názvem „Město pro život“, uvádí: „*Intenzivně budeme pokračovat v přípravě lokality kasáren pro novou výstavbu v souladu s územní studií*“. Že by územní studie v této lokalitě plánovala, být dočasně, skládkování a drcení stavební sutě a dalších materiálů, je pro nás novinkou. Možná, že radnice má z této do města nepatřící činnosti nějaký finanční profit. Ale rozhodně není tak velký, že by vyvážil potíže obyvatel Čerovky s prašností, hlukem a zhoršeným životním prostředím. Nebo to je příprava obyvatel Čerovky na horší problémy, které teprve s budoucí zástavbou území vzniknou? Kdy už tyto nesmyslné radniční experimenty skončí?

Josef Kužel

K čemu je koaliční smlouva? Parkovací dům ano, ale ne u domu pana radního

Koaliční smlouva by měla být souhrnem priorit ve volebním období. V Jičíně je ale spíše k smíchu, nebo k pláči, jak si kdo vybere.

V koaliční smlouvě se můžeme dočíst, jak současná koalice bude podporovat vznik nových bezplatných parkovacích míst. A jak taková podpora vypadá v praxi? K jakým absurditám může vést vládnutí o jeden jediný hlas a především, jaké konkrétní dopady to má na budoucnost města a jeho občanů? Na prvním místě je pro nás občan, hřímají pravidelně členové koalice. Vlastně se tedy nic mimořádného nestalo. I v tomto případě je na prvním místě občan, konkrétní občan jménem Luděk Havel. Přečtete si příběh, který se v současném Jičíně opravdu odehrál a byl završen již tradičním hlasováním 11:10 na posledním zastupitelstvu v červnu letošního roku.

Parkování a doprava ve městě je problém dlouhodobý. Proto při přípravě nového územního plánu v letech 2006–2010 bylo spolupracováno s mnoha odborníky na tuto oblast tak, aby nový regulační plán pomohl tuto problematiku řešit. Bylo vytypováno několik lokalit, kde bylo vhodné

umístit parkovací domy, které by nikoho neobtěžovaly a současně byly v dostupnosti centra. Byl to velmi těžký a náročný úkol, ale dobrá věc se podařila. Nikdo z dotčených orgánů ani občanů neměl k návrhu připomínky a tak byl nový regulační plán v roce 2010 drtivou většinou zastupitelů schválen i se třemi lokalitami pro parkovací domy. Nic na situaci nemění ani to, že se do současné doby žádný investor nenašel, vhodný dotační titul na profinancování rovněž ne. Auta přibývají a nastává čas, kdy problém odkládat nepůjde.

Ale pozor, začíná příběh nový, typický pro současný Jičín. Radní Havel, člen současné koalice za Sdružení pro Jičín, u svého bytu parkovací dům nechce. A nechce!!! Petr Hamáček, kolega ze stejné partaje a odborník na dopravu a parkování především, přichází tedy s myšlenkou, že parkovací dům vlastně není potřeba, když u budovy bývalého Arisu vznikne parkoviště. No doufáme, že opravdu vznikne, jenže to bude především pro návštěvníky úřadu a samotné úředníky.

Přítomní občané nevycházejí z úžasu, opozice nevěří svým uším, koaliční zastupitelé koukají do země.

Dvojí metr: Stacionář Kamarád versus Rumcajsova ševcovna

Není to tak dávno, co se na zastupitelstvu města projednával prodej alkoholu v Rumcajsově ševcovně Pod Koštofránkem. Tu má pronajatou vězník pan Wilda k prodeji občerstvení a drobných upomínkových předmětů. Město přispívá na provoz ševcovny částkou 40 000 Kč ročně. Na zastupitelstvu se řešilo upozornění, že v městském objektu, kde je vybíráno vstupné od dětí starších 3 let za prohlídku postaviček Rumcajse, se nalévá alkohol, což se rodičům dětí vůbec nelíbilo. V živnostenském rejstříku bylo dokonce zjištěno, že si pan Wilda v rozporu se smlouvou s městem Jičín ohlásil Ševcovnu jako provozovnu pro prodej lihovin. Stejně tak si Rumcajsovu ševcovnu ohlásila

pro prodej lihovin i jeho manželka, Vladka Wildová, která k tomu neměla oprávnění. Ve smlouvě má totiž pan Wilda uvedeno, že nemůže Ševcovnu bez souhlasu vlastníka, města Jičín, někomu dalšímu pronajmout. Několikanásobné porušení smlouvy s městem však radní zametli pod koberec. Pan Wilda je totiž dlouholetým členem TOP 09 a tato politická strana drží svým jedním mandátem vedení města u moci.

Úplně jiný postup však radní zvolili u Denního stacionáře a Sociální rehabilitace Kamarád Jičín z. s. Po 12 letech provozu město tomuto zařízení, poskytujícímu služby lidem s mentálním, tělesným nebo kombinovaným postižením vypovědělo

nájemní smlouvu na prostory stacionáře ve Vrchlického ulici. Důvod? Porušení nájemní smlouvy stacionářem Kamarád tím, že bez souhlasu vlastníka, města Jičín, sepsal 22. 12. 2009 dohodu s třetí osobou, která v části užívaných prostor umístí svůj sběr prádla, které bude cca 1x týdně vyzvedávat. Celkový výtěžek za dobu trvání smluvního vztahu činil 11 920 Kč a byl řádně zaúčtován a použit pro zkvalitnění poskytovaných služeb klientům stacionáře Kamarád. Proč tedy dvojí metr na stejné porušení smluv?

Míla Kůta

Poznámka redakce: Rumcajsova ševcovna je vedená jako provozovna pro prodej lihovin doposud!

Na co je našim obyvatelům malebné okolí Jičína, když se brodí blátem?

Naše město se určitě může pyšnit překrásným okolím. To přímo vybízí k odpočinku, dlouhým procházkám, jízdě na kole, kondičnímu běhu či k vycházkám se svými čtyřnohými kamarády, nebo s kočárky se svými potomky. Nastal však čas podzimních dešťů a tudíž se cesty, po kterých lze (síce s námahou, ale přeci jen) během léta chodit či jezdit, zaplnily vodou. Stały se z nich blátivé a rozježděné překážkové dráhy.

Týká se to především cest mezi zahrádkami Pod Čerovem a Prostředním mlýnem. Zde se lze za normálních okolností kochat pohledem do okolí. Tomu však je konec. Nechcete-li se „utopit“ nebo zapadnout do bláta, nemáte na pohledy kolem čas. Tento úsek je nyní vhodný pro jízdu tak traktorem, na čtyřkolce, nebo nejlépe na vznášedlech. A tak výletníci, cyklisté, běžci, maminky, tatínkové, prarodiče aj. se musí obléci do neoprenu, gumáků, připravit rodinu, že se možná z bláta cest

nedostanou, nemluvě o tom, jak vypadají kočárky a kola po jízdě tímto „autokrosovým“ terénem. Jičíňáci by přitom mohli volnou procházkou dojít až do Železnice, mohli by dojít až na Dilce, pokračovat na Prachov, přes Brada... to vše a mnoho dalších alternativ tato oblast nabízí, aniž by se museli výletuchtiví cestovatelé učit plavat.

Předpokládám, že všichni obyvatelé Jičína a okolí vědí, že zde mohla být cyklostezka, která by vyřešila problémy zablácených kočárků, kol a oblečení. Přivedla by do přírody lidi. V současnosti se cesta rozšiřuje neustále do luk, není poznat, kde vede původní trasa, kde je louka. Mezi alejí starých jabloňů se nedá jít či jet ani po mírném dešti. Většina lidí si samozřejmě upravenou cyklostezku přeje, ale to v Jičíně nestačí. Naopak, stačí několik „zastánců“ panenské přírody a je vše jinak. Co kdyby sem chodili lidé a přírodě nějak ubližovali? Co kdyby z běžců stříkal pot a třeba nějak

poškodil traviny? Co kdyby cyklisté nejedli po cestách, ale po rozbahněných loukách? Co kdyby si náhodou tady někdo odpočinul od starostí, které nás provází? Tak to tedy ne!

Je to smutné. V poslední době jsem zde projel či prošel mnohokrát. Mluvil jsem s lidmi, které jsem potkal (na to, jak tam cesty vypadají, jich bylo celkem hodně) a ptal se na jejich názor. Poptávám se i jinde ve městě. Naprostá většina jich nechápe postup těch několika jedinců, kteří brání výstavbě cyklostezky. Tu by mohli využívat lidé ze širokého okolí, mohli by zde nabrat nových sil, nejenom bláto a vodu do svého oblečení. Bohužel, jedná se o mlčící většinu a to je škoda. Nejtrapnější mi pak připadá argument oněch „ochránců“, že jičínský úřad je podjatý. Je přeci logické, že úředníci toho kterého úřadu pracují pro danou lokalitu a chtějí pro ni to nejlepší a to co chce veřejnost...

Miloslav Kůta

PERLIČKY OPOZIČNÍCH NOVIN

Měříme všem stejně

Buňce sociální demokracie v Jičíně bylo vyměřeno radnici nájemné za městské nebytové prostory podstatně nižší, než hospodářské komoře. Jednalo se o objekt v ul. 17. listopadu, kde sídlí např. Komerční banka. Pravda je, že tato levicová strana je součástí místní koalice a tedy „nepostradatelná“ pro fungování jičínské rady města. Rozdíl mezi socialisty a hospodářskou komorou je ještě ten, že zatímco komora hájí zájmy podnikatelů a živnostníků, ČSSD ústy svých vrcholných představitelů (Mládek a Štěch) by jejich velkou část nejraději nahnala do fabrik ke strojům. Předpokládáme, že by šlo o pokud možno znárodněné fabriky...

K čemu výběrová řízení, když je vítěz stále stejný?

Logo s hrochem (Hippopotamus amphibius) se objevuje hned na šesti stavbách, zakázkách, vypsaných městem (hodnota v součtu cca 150 milionů). Doufáme, že výběrové komise měly šťastnější ruku, než s firmou MIRAS (rekonstrukce městského úřadu) či firmou pana Ing. Haluzy (rekonstrukce sprch a šaten ve sportovním areálu). Mimochodem, obě byly přísně vysoutěžené na cenu. To se jim to všem soutěží na cenu, když jim zadavatel benevolentně umožňuje doprojektovávat a přeprojektovávat již vyprojektované a rovněž za pomoci mnoha dodatků (v případě městského úřadu v ARISu je jich už 12!). To by v tom byl čert, aby si firmy nakonec nepřišly na své! Nepodnikají přece proto, aby dostaly ve finále nejnižší cenu za dílo. Ostatně, můžeme si za to sami. Kvalita původních projektů vysoutěžených rovněž na cenu jim to přece krásně umožňuje.

Valdštejn má své pokračovatele

Pan místostarosta Hamáček se kdysi v tisku vyjádřil, že co tady v Jičíně Albrecht z Valdštejna nedokázal dodělat, musíme dokončit MY (předpokládáme, že nešlo o plural majesticus – královské MY). Pánbůh s námi... Nezbyvá než doufat, že šlo jen o pokus o žert.

Naši na kraji

Zajímali jsme se, jak se v krajském zastupitelstvu projevuje jičínský radní za ANO Miroslav Kodydek. Bohužel se nám nepodařilo nic zjistit...

Jak se u nás pořádá Advent

Při hodnocení posledního Adventu v Jičíně v únoru tohoto roku dostali organizátoři do ruky cenný materiál. Pan místostarosta Jiříčka definoval adventní zásady takto: „Advent má mít zahájení, průběh a vyvrcholení“. Tato závažná informace by jistě mohla být univerzálním metodickým pokynem pro konání nejenom této vydařené akce.

Směrnice jsou asi od toho, aby se porušovaly...

Když opozice v jičínském zastupitelstvu navrhla zrušení některých směrnic, kdy by se město řídilo pouze literou zákona, byla přehlasována silou jediného koaličního hlasu. Máme totiž směrnice, které byly za poslední tři roky porušeny víc než čtyřicetkrát. Vláda města si tak zbytečně pro sebe vytváří překážky a bariéry, které musí často obcházet. A některé z nich jsou prostě podle nás k ničemu. Mohli by ještě vydat směrnici, která zruší dotěrnou opozici.

Opoziční prostořekost není žádoucí

Opoziční zastupitel si dovolil v otevřeném dopise zkritizovat formu, kterou bylo zdůvodněno nepřidělení dotačního příspěvku na publikaci nejmenovanému umělci. Dovolil si použít termín *buranství*, *neomalenost* a *stylizace vedení města do dědů Vševedů*, jakož i slovo *potentáti* a úsloví *Jaký pán – takový krám*. Opozice vyslovuje zastupiteli důtku a ten před opozičním grémiem slíbil, že se polepší. O tom však pochybujeme.

Otevřená radnice či tajemný hrad v Jičínské kotlině?

Po otvírání obálek stále nevíme nic o adeptech, kteří se ucházejí o realizaci projektu na revitalizaci kasáren v lipové aleji. Vedení města evidentně zaskočilo, když do soutěže vstoupil další uchazeč, který si troufá vybudovat zařízení pro seniory, které bychom v Jičíně všichni uvítali. Z týdeníku Nové noviny jsme se dozvěděli, že se jedná o dvě firmy. Jak dlouho to bude vedení tutlat? Jde přece o transparentní výběrové řízení. Proč nezveřejnila komise nabídky? Také rozhodování o tom, kdo dostane Cenu města Jičína, proběhne letos zřejmě v utajení. Otevřená radnice mění pravidla hry. Nominace byly dávno podány, ale nikdo zatím nic neví. Kromě vedení města, samozřejmě.

Jak koalice pekla „dort“

Problém, zda autobusové nádraží ponechat na stávajícím místě, či ho přesunout k vlakovému nádraží, elegantně vyřešili koaliční mudrci (podrobněji viz str. 2). Postaví autobusové nádraží rovnou dvě, jedno u vlakáře a druhé u současného autobusáku. Tim se zavděčí všem. K tomu přidají čtyři kruhové objezdy na nejfrekventovanější komunikaci. A peníze na náklady (200 milionů) už někde seženou... Znáte tu pohádku, jak pejsek s kočičkou pekli dort? Z toho, co koalice navaří, totiž nebude nakonec bříško bolet pejska ani kočičku, ale občany města Jičína.

Jak jsme na předražené lavičce ještě ušetřili

Nová Rumcajsova lavička na počátku lipové aleje, kterou město věnovalo k jeho padesátinám, budí mezi občany velké vášně. Na jednání zastupitelstva jsme se tedy zeptali, proč stála neuvěřitelných sto třicet tisíc Kč, když materiál ocenili znalci na pár tisícovek. Bajkaři a pohádkáři z řad koalice, tedy Hamáček s Havlem, dílo hájili a hovořili cosi o nevyčíslitelné umělecké hodnotě lavičky. A pokud by snad cena byla krapet vyšší, úhrada stejně šla spřízněnému sdružení Balbineum, tak o co jde. Závěrem jsme pak byli ujištěni, že v rozpočtu na tuto akci byla vyčleněna částka sto sedmdesát tisíc, takže jsme vlastně čtyřicet tisíc ušetřili. A tak máme v Jičíně další raritu. Předraženou lavičku, na které jsme ušetřili.

Volby 2017

Hlas lidu, hlas boží !

„Tyto volby vyhrálo Babišovo ANO, a to hlasy voličů, kteří demokracii v její liberální podobě nechťejí.“ Na rozdíl od sáhodlouhých litáníí volebních analytiků a politologů je tato stručná glosa z pera Alexandra Mitrofanova nejvýstižnějším vyjádřením reality. U nás v Jičíně podpořilo „babišovce“ ještě podstatně více voličů, než činí celostátní průměr. Výsledek demokratických voleb je nezpochybnitelný a pokud chceme zůstat demokraty, musíme jej respektovat.

Potěšitelný je nárůst preferencí Pirátů, a to nejen proto, že by se mohli stát v opozici strážci svobodné myšlenky ale i proto, že přivedli k urnám mladé lidi a slibují být osvěžujícím elementem v zatuchlém prostředí velké politiky.

Zajímavé bude, s kým Andrej Babiš upeče koalici. Je mu to zjevně jedno, pokud mu to umožní stát se premiérem. Musí se také vypořádat s obviněním z podvodu, lustračním zákonem a obviněním z likvidace řady firem prostřednictvím jím vedeného ministerstva financí a ve prospěch jím vedeného zemědělsko-průmyslového holdingu. Na své straně má prezidenta republiky a všechny, jež nechává estébácká minulost jednoho z nejvyšších představitelů státu klidnými.

U nás v Jičíně to věští posílení aspirační úrovně některých radních a představitelů města. Třeba se jim podaří získat od svých vysoko postavených stranických soupeřníků něco pro naše město. Mají na to rok, aby to předvedli. Zatím během tří let nepředvedli nic moc.

Miloš Starý

Jak vidí provoz a čistotu města podnikatelé z Husovy ulice

Zeptali jsme se pana starosty, jak je to s provozem v ulici Husova a dále na Žižkově náměstí a Pod Koštofránkem. K jeho dopisu si dovoluujeme připsat komentář podnikatelky Ivy Majdanové, která glosuje jeho odpovědi.

Vážení zastupitelé, na základě podnětu zastupitele Mgr. Starého bylo vyžádáno vyjádření Městské policie k situaci a provozu na Husově ulici, Žižkově náměstí a Pod Koštofránkem.

Provoz je realizován tak, že do 13 hod. si mohou zásobovači odbavit obchody na pěší zóně a po 13 h. tam vjíždějí na telefonickou výjimku od velitele směny MP Jičín. (Pozn. IM: Dle informací od místních podnikatelů bohužel stále velkou část tvoří vozidla bez označení předepsanými hodinami, která evidentně nezásobují. Často zde zůstávají neoznačená vozidla i po 13. hodině).

Výjimky jsou zapisovány do knihy služeb. Na pěší zónu mají vjezd povolen i invalidé, kteří tam zpravidla stojí delší dobu. V drtivé většině se jedná právě o vozidla řízená invalidní osobou, nebo převážející invalidní osobu. Dokud budou na pěší zóně v Jičíně nějaké výjimky pro vjezd (zásobování), budou tam vozidla stát. (Pozn. IM: Stání zásobovacích vozidel je pro místní podnikatele nezbytné, ale je nutné, aby všichni dodržovali daná pravidla, jako mnoho obyvatel a obchodníků pěší zóny. Bohužel tomu tak není.)

■ Dopravní situace na Husově ulici v sobotu 21. 10 .2017

Nevím, jak policisté, ale strážníci tyto ulice prioritně kontrolují. Stává se, že na pěší zóně nejsou přítomní, a to vždy z důvodu nějakého výjezdu. Řešíme i spoustu jiných záležitostí, než je pěší zóna (oznámení od občanů, krádeže, přestupky proti obč. soužití, tabákový zákon, veřejný pořádek). Od 9. července nemohli strážníci ještě řešit v blokovém řízení přestupky v dopravě, protože je zákonodárci zapomněli dát do zákona o přestupcích. V praxi to znamenalo, že strážníci mohli v blokovém řízení řešit pouze vybrané přestupky v působnosti obce a nezaplacené parkovné. Všechny v tu dobu zjištěné přestupky byly oznámeny na odbor dopravy, a to i např. přestupky v ul. Pod Koštofránkem (4x). (Pozn. IM: Chápeme, že mají strážníci na starosti více věcí, ale všude jsou instalovány kamery. Jak je tedy možné, že mnozí řidiči např. v Husově ulici

couvají od lékárny BENU až na začátek pěší zóny, jíní se v klidu otáčejí na chodníku a poté odjíždí v protisměru? Jak je možné, že auta parkují na chodnících a nikoho to nezajímá? Jakou výjimku mají někteří místní obyvatelé, že si parkují, kde se jim chce?)
S pozdravem
JUDr. Jan Malý

Mimo parkování nás upozornili místní podnikatelé také na vřsudypřítomný nepořádek v ulicích centra města. Není to dobrou vizitkou pro historické město roku, které je zejména v turistické sezoně plné návštěvníků. Technické služby zde neodvádí dobrou práci, bylo by vhodné starat se o chodníky a odpadkové koše denně a také pravidelně vyvážet přeplnění kontejneru na komunální odpad. Všichni přece chceme krásně čisté město!

redakce

■ Na závěr citát nedávno zesnulé cembalistky Heleny Růžičkové, který nám ne náhodou připomíná situaci v našem zastupitelstvu. Bohužel touhy některých členů současné koalice musejí být dosti podobné...
„Obdivám se vzrůstající touhy některých lidí mít nějakého nepřítel, vůči kterému se budou cítit silnější, kterým budou moci opovrhovat. V podstatě se jedná o pocit jejich vlastní méněcennosti.“